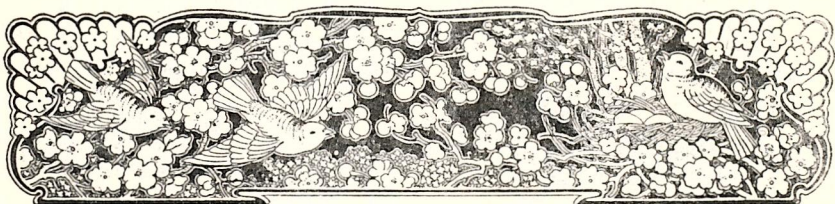

до тогава, додѣто я не отнесли до една далечна скала, върху която я сложили.

Очудениятъ ловецъ тръгналъ сѣщо къмъ скалата. Ластовицитѣ го забѣлѣжили, наново дигнали ранената си дружка и я понесли надъ морето.

Дружбинѣ.

Пѣсень на орача.

Слънчице прѣваля
 Тамъ задъ висоти,
 И орачъ копраля
 Уморенъ заби.

Ехъ, воловци мили, —
 Мина и тозъ день,
 Утрѣ съ прѣсни сили
 Пакъ ще заоремъ.

Ниви изорани
 Съ зърно ще засѣя,—
 Жътва щомъ настане,
 Съ сѣрпа ще запѣя.

И тогасъ въ ливади
 Ще ви пусна азъ, —
 За васъ трѣви млади,
 За менъ тежъкъ класъ.

Цв. П.